

Τὰ ρομάντσά μας τῆς Σειράς τῶν «Θριαμβευ-
τικῶν Ρομάντσων» τιμῶνται, ἕκαστον, χρυσο-
πανόδ. Δρχ. 30.— (Πλὴν τοῦ «Ἡ Ντόρις κτλ.»
καὶ «Τραγικοὶ ἔρωτες», ποὺ τιμῶνται χρυσ. 28.—)
4 ρομάντσα ὁμοῦ ἀγοραζόμενα Δρχ. 100.—
8 » » » » 190.—

Διὰ τὰς Ἐπαρχίας ἐλεύθερα ταχυδρ. τελῶν.
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν 20% ἐπὶ πλέον, διὰ
ταχυδρομικὰ τέλη.

ΤΟ ΚΑΛΙΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΑΣ

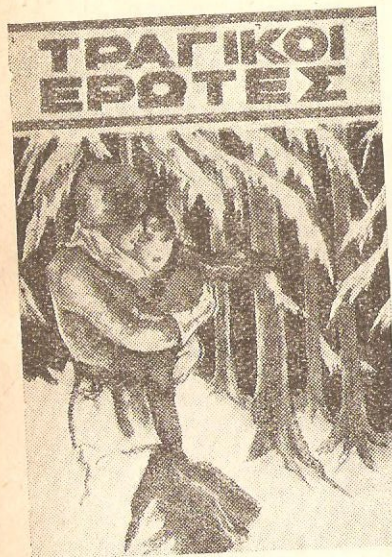
βάσετε μὲ μιὰ πνοή, ξενυκτώντας, ἀσφαλῶς,
ἀσφαλέστατα, ἐπάνω στῆς σελίδες του. Θὰ θε-
ωρηθῆ, καὶ δικαίως, τὸ καλλίτερο τῆς Συλλο-
γῆς τῶν Θριαμβευτικῶν Ρομάντσων μας. Δὲν
εἶναι διασκεδαστικὸ βιβλίον. Δὲν εἶναι γιὰ ὄσους
θέλουν νὰ βλέπουν τὴν ζωὴ ἐπιπόλαια. Διότι
καὶ ἡ ζωὴ δὲν εἶναι στρωμένη μὲ ρόδα, ὅταν
ἰδίως ὑπάρχει ἀσυμφωνία χαρακτήρων μεταξὺ
συζύγων. Τὸ βιβλίον αὐτὸ εἶναι μιὰ φοβερὴ προ-
ειδοποίησις, μιὰ ἔκκλησις δραματικὴ πρὸς τῆς
νέωτερες Μποβαρύ, τῆς διάφορες σύγχρονες
Κίττη, πρὸς τὴν σύνεσι, πρὸς τὴν συζυγικὴ
πίστι, πρὸς τὴν ἡρεμία καὶ τὴν σταθερότητα
τῆς καρδιάς τῆς γυναίκας, ποὺ θέλει νὰ γείνη
σύζυγος καὶ μητέρα.

* *

Ἡ ἥρωϊς τοῦ ἔργου, ἀπὸ τὸ πιὸ ἐπιπόλαιο
πλάσμα, ποὺ μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ, ἐξελίσσεται,
μὲ τὴν δύναμι τῶν γεγονότων καὶ βρίσκει ὄν-
τότητα ἀσυνήθιστης θεληματικότητος, γίνεται,
ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ βιβλίου καὶ ἐφεξῆς, ἕνας ἀν-
θρώπος μὲ συνείδησι καὶ κατανόησι τῆς ζωῆς
ἴση περίπου μὲ τὸν ἄνδρα σὲ λογικὴ καὶ θε-
ληματικότητά.

ΕΝΤΙΘ ΟΥΑΡΤΟΝ: ΤΡΑΓΙΚΟΙ ΕΡΩΤΕΣ

Χρυσοπανάδετον Δρχ. 27 Σελίδες 148

Ἀρμονικὸς, κα-
λοταίριασμένος γά-
μος εἶναι πραγμα-
τικὴ εὐτυχία. Ἀλλὰ
τὸ δράμα μερικῶν
ἀσυμβιβάστων ἐνώ-
σεων εἶναι ἀπὸ τὰ
πιὸ σκληρά, καὶ συ-
χνὰ γρηγορὰ τὸ
δράμα μεταβάλλεται
σὲ τραγωδία ἀβά-
στακτη, ἕνα διαρκὲς
μαρτύριο ὀλοκλήρου
τῆς ζωῆς, ποὺ δηλη-
τηριάζει κάθε στιγμὴ
τὴν ὑπαρξί δύο ἀν-
θρώπων, — καὶ συχνὰ
ὄχι μονάχα δύο ἀν-
θρώπων...

Αὐτὴ τῆ συγκι-
νητικὴ ἱστορία μιᾶς
τέτοιας τραγικῆς ἐ-
νώσεως, διηγεῖται μὲ
μεγάλῃ τέχνῃ, τόσο
ἀβρὰ ὅσο καὶ θαυ-
μασίως παραστατι-

κά, ἡ μεγάλη Ἀμερικανὴ συγγραφεὺς, ποὺ τὸ ὄνομά της
εἶναι πολὺ εὐφήμες γνωστὸ στοὺς εὐρωπαϊκοὺς φιλολογι-
κοὺς κύκλους.

Ὅταν ὁ ἀναγνώστης κλείσῃ τῆς συγκινητικῆς σελίδες
τοῦ ὠραιότατου ρομάντσου, ὁ νοῦς καὶ ἡ ψυχὴ του εἶναι γε-
μάτα μὲ τὸ δυνατό, χρήσιμο μάθημα. Καὶ τὸ μάθημα δίδε-
ται μὲ τόση τέχνῃ, μὲ τόσο ζωηρὴ ὑποβολή, μὲ τόσο με-
γάλη καὶ ἀφελὴ ἀλήθεια ὥστε νὰ μένη, χρόνια πολλά. Ὑ-
στερα ἀπὸ μιὰ τέτοια προειδοποίησι, κάθε νέος ἀνθρώπος
θὰ σκεφθῆ καλύτερα προτοῦ νὰ ἐνώσῃ τὴ ζωὴν του μὲ τὰ
δεσμὰ τοῦ γάμου γιὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προσώπου, ποὺ θὰ
κάμῃ.

Κάπου, σ' ἕνα μικρὸ χωριουδάκι, στὸν μακρινὸ Καναδά,
ὁ Ἐθαν Φρόμ, ἕνα παλληκάρι νέο, ψυχὴ ἀγνή καὶ φλογερή,
βρίσκειται ἀλυσσοδεμένος μὲ βαρεῖες ἀλυσσοειδὲς γάμου ἀταί-
βριστος καὶ τυραννικοῦ, παντρεμένου μὲ μιὰ πολὺ μεγα-
λειότην του στὴν ἡλικία, μιὰ ἄσχημη, ὑποχονδρική καὶ ἀρ-
ρωστη, ψυχὴ ξεραμένη καὶ γεμάτη πίκρα καὶ μίσος ἐναν-
τίον τῶν πάντων. Καὶ ἡ ζωὴ τους, ποὺ κυλᾷ ἄλλωστε καὶ